

AMERIKOS PURVAS. Jeanine Cummins

Lidija gyvena Akapulko mieste, Meksikoje. Jai priklauso knygynas, kuriame ji ir dirba. Moteris turi sūnų Luką ir nuostabų sutuoktinį žurnalistą Sebastjaną. Nors įprasta kasdienybė Akapulke dėl narkotikų kartelių veiklos ima aižėti, Lidijos padėtis kol kas visai patogi.

Net žinodama, kad jų veikiausiai niekas niekada nenupirks, moteris knygynė laiko ir kai kurias savo mėgstamiausias knygas. Vieną gražią dieną į knygyną įžengia vyriškis ir, patyrinėjęs lentynas, prie kasos atsineša keletą knygų, kurias norėtų įsigyti – dvi iš jų Lidijos mėgstamiausios. Chavjeras pasirodo esąs tikras eruditas. Jis žavus, jiedu susibičiuliuoja. Lidija to nežino, tačiau šis žmogus – dar ir naujausio narkotikų kartelio, agresyviai plečiančio įtaką mieste, vadeiva. O Lidijos vyras tuo metu rengia išsamų tiriamąjį straipsnį apie Chavjerą: vos jį

išspausdinus, šeimos gyvenimas jau niekada nebebus toks, koks buvo.

Priversti bėgti Lidija ir jos aštuonmetis sūnus Luka netrukus atsiveiksina su ligi tol turėtais įprastiniais vidurinėsios klasės gyvenimo patogumais. Jie akimomu tampa eiliniaisiais migrantais, keliaujančiais per Meksiką ant traukinių vagonų stogų Jungtinių Amerikos Valstijų link. Ko gero, tik ten jų nepasieks Chavjero ranka. Pakeliui sutikdamas begales bėdžių, taip pat mėginančių nusigauti į šiaurę, Lidijos sūnus įsitikina, kad visi jie bėga nuo kažko. Tik kur būtent jie nubėgs?

TAVO VIETOJE: bestselerio „Atskirai kartu“ autorės knyga

Beth O'Leary

LINA PER JAUNA, KAD JAUSTŪSI IŠSISĖMUSI. AILINĖ PER SENA, KAD IMTŪSI VISKO IŠ PRADŽIŲ. GALBŪT ATĖJO METAS JOMS SUSIKEISTI VIETOMIS?

Darbe gavusi nurodymą porą mėnesių pailsėti, Lina mėgina atgauti išekvotas jėgas savo senelės Ailinės namuose. Ši, ką tik palikta vyro ir netrukus sulaukianti aštuoniasdešimties, visai neprieštarautų, jei tik galėtų susirasti naują mylimąjį. Vis dėlto nedideliame Jorkšyro grafystės kaimelyje tinkamų džentelmenų stinga... Tad Lina pasiūlo išeitį: dviem mėnesiams susikeisti vietomis. Ailinė pagyvens Londone, o Lina prižiūrės tvarką jos namuose kaime.

Tačiau susidūrusi su minia nesukalbamų pensininkų, – maža to, dar ir su iki irzulio tobulu ir provokuojamai dailiu vietos mokyklos mokytoju, – Lina supranta, kad tiesiog susikeisti gyvenimais ne taip paprasta. O Ailinė Londone tampa tikra sensacija ne tik tarp savo naujųjų kaimynų, bet ir internetinių pažiūčių pasaulyje. Vis dėlto, ar nėra taip, kad tobuliausias jos partneris gyvena kur kas arčiau tikrųjų namų, nei ji galėjo pamanyti iš pat pradžių?

V. Steve Sem-Sandberg

Naujausias autoriaus romanas „V.“ – įkvėptas Georgo Büchnerio pjesėje „Voicekas“ pavaizduotų realių įvykių. Ši pjesė ne kartą pastatyta Lietuvos teatruose. Romanas pasakoja apie karų plėšomą Europą – žemynas trupa, nors jo gyventojai svajoja apie naują požiūrį į individą kaip į socialinę būtybę. Tai negailestinga pažeidžiamos žmogaus prigimties studija ir žvilgsnis į bedugnę, prarają, kuri pasak G. Büchnerio, glūdi kiekviename iš mūsų.

Pagrindinis romano veikėjas lenkų kilmės vokietis V. (Voicechas) suimamas už buvusios meilužės nužudymą ir tardomas kalėjime. Jis nesigina ir kaltės neneigia, o apklausų metu jį tiriančiam psichologui papasakoja apie savo praeitį. Gimęs neturtingoje šeimoje, anksti netekęs tėvų, jis išleidžiamas mokytis perukų amato ir dirba pameistriui. Jis patiria daug skriaudų, tačiau jos neakcentuojamos – V. veikia kaip lapas, nešamas vėjo tai vienur, tai kitur, o skriaudos susijusios su pažeminimu ir gėda dėl nederamos aistros ir nelaimingos

meilės.

Pats pasakojimas, nors ir lėtas, labai žodingas ir įtraukiantis, kupinas V. gyvenimo atradimų, įžvalgų, sapnų ir regėjimų. Į tekstą įsipina psichologo išvados iš šalies, taip pat tų laikų medicinos ekspertų pastabos apie beprotybės kilmę, ištraukos iš G. Büchnerio dramų.

SUSIPAŽINKITE – TAI JŪS. Bill Sullivan

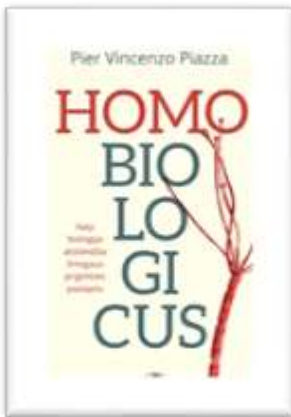
GENAI, MIKROBAI IR PASLAPTINGI VEIKSNIAI, PAVERČIANTYS MUS TUO, KAS ESAME. Kodėl jus traukia tam tikro tipo žmonės? Kodėl esate veikiau „vytury" nei „pelėda" arba priešingai? Kodėl balsuojate būtent taip, o ne kitaip?

Šioje „National Geographic" leidybos grupės išleistoje mokslo populiarinimo knygoje pateikiamas išmintingas, gyvenimą keičiantis požiūris į veiksnius, kurie ir nulemia tai, kas esame.

„Negaliu patikėti, kad ką tik tai pasakiau." „Kas privertė mane taip pasielgti?" „Kas man negerai?" Mes nuolat ieškome atsakymų į šiuos fundamentalius žmogiškus klausimus – ir štai dabar mokslas pagaliau pajėgus pateikti atitinkamus atsakymus. Gardžiausias mums maistas, simpatiškausi žmonės, emocijos, kurias jaučiame, ir įsitikinimai, kuriais vadovaujamės, – visa tai didžiąja dalimi priklauso nuo mūsų DNR, mikrobus ir gyvenamosios aplinkos. Tačiau,

suprantama, esama ir kitų, paslaptingesnių veiksnių.

„Susipažinkite – tai jūs" pasižymi puikia pažangiausių mokslo tyrimų duomenų ir šmaikštumo derme. Iš šios humoro nestokojančios, kasdiene kalba parašytos knygos skaitytojas sužinos, kaip genetika, epigenetika, mikrobiologija ir psichologija sąveikauja tarpusavyje darydamos įtaką mūsų asmenybei bei veiksams.

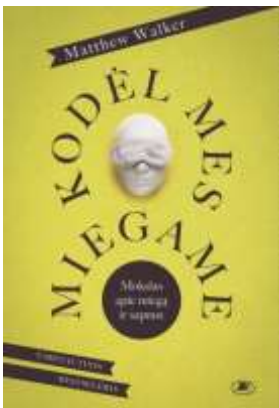

HOMO BIOLOGICUS: kaip biologija atskleidžia žmogaus prigimties paslaptis. Pier Vincenzo Piazza

Trečiojo tūkstantmečio aušroje padarėme vieną revoliucingiausių atradimų: išsiaiškinome tikruosius biologinius principus, pagal kuriuos veikia mūsų kūnas ir smegenys. Kartu išryškėjo biologijos samprata, kuri nesikerta su mūsų prigimtimi ir leidžia suprasti, kas iš tiesų esame. Dabar biologija leidžia lengvai paaiškinti mūsų nepaliaujamai kintančią prigimtį, kartais nereikšmingais galinčius atrodyti mūsų troškimus, vis akivaizdžiau matomus kraštutinius. Ji net atskleidžia jau tūkstančius metų į dvi skirtingas puses visuomenę tempiančių judėjimų – konservatyvaus spiritualizmo ir materialistinio progresyvizmo – paslaptis. Bet visgi turime atminti, kad norėdami iš tiesų suprasti, kokie

šiandien esame, turime grįžti prie to, kokie buvome priešistoriniais laikais. Juk gyvename valdomi smegenų, kurios nekinta ištisus tūkstantmečius. O tai viską labai smarkiai keičia.

Laisvė – pagrindinis žmonių siekis, bet kam jos reikia? Kodėl nutunka ne visi? Kaip tampama narkomanu? Kaip neuronai užfiksuoja mūsų gyvenimiškas patirtis. Stresas: kaip, kam ir kada? Ar biologinė laisvė mus daro nenaudingus? Esame išskirtiniai, bet ar viršesni už kitus? Kaip biologija suteikia gyvenimui prasmę? – tai tik maža dalis klausimų, kurie keliami šioje knygoje. Ji nėra dar vienas bandymas paneigti žmogaus nematerialumą ir dar kartą pašlovinti mintį, kad biologija – visagalė. Priešingai, ši knyga parodo, kad naujaisi biologiniai atradimai leidžia priartinti biologiją prie nematerialios dvasios ir sielą įkūnyti, o ne jos atsakyti.

KODĖL MES MIEGAME: mokslas apie miegą ir sapnus

Matthew Walker

Miegas – vienas svarbiausių, tačiau vis dar nepakankamai perprastų ir įsisaugintų mūsų gyvenimo reiškinių. Dar visai neseniai mokslas buvo nepajėgus atsakyti į klausimus: kodėl mes miegame, kokią naudą miegas suteikia arba kodėl nemiga sukelia labai sunkių padarinių sveikatai. Palyginti su kitais baziniais gyvenimo poreikiais, – valgymu, gėrimu, dauginimusi, – miego paskirtis išlieka kur kas mažiau aiški.

Iš tiesų miegas praturtina galybę smegenų funkcijų – be kita ko, gebėjimą mokytis, įsiminti ir priimti logiškus sprendimus. Jis perkalibruoja mūsų emocijas, sutvirtina imuninę sistemą, suderina metabolizmą ir reguliuoja apetitą. Sapnai sukuria virtualios realybės erdvę, kurioje smegenys apjungia seniau įgytas ir dabartines žinias, generuoja kūrybiškumą.

Šioje akis atveriančioje, tikra tarptautine sensacija tapusioje knygoje garsus

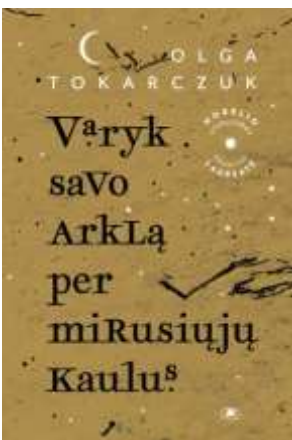
neuromokslininkas ir miego ekspertas **Matthew Walkeris** pateikia revoliucingų žinių apie miego fenomeną, atskleidždamas, kaip jis veikia kiekvieną mūsų fizinės ir psichinės gerovės aspektą. Aptardamas pažangiausių mokslo laimėjimus ir remdamasis asmenine kelis dešimtmečius trukusia mokslinių tyrimų praktika autorius parodo, kaip mes galime deramai išnaudoti miegą gerindami savo pažintinius gebėjimus, susikurdami geresnę nuotaiką, sureguliuodami hormonus, užbėgdami už akių vėžiui, Alzheimerio ligai ar diabetui, sulėtindami senėjimo poveikį ir pratęsdami gyvenimo trukmę. Taip pat knygoje pateikiami logiški žingsniai, leisiantys kasnakt vis kokybiškiau išsimiegoti.

PUIKUS NAUJAS PASAULIS. Aldous Huxley

Aldous Huxley (1894-1963) – vienas talentingiausių ir įtakingiausių XX a. anglų rašytojų. Jo romanas „**Puikus naujas pasaulis**“ – sukrečianti ir pranašinga antiutopija. Joje įtaigiai vaizduojama ateities visuomenė, kurios totalitarinė santvarka naikina žmogiškumą, gyvenimo formų laisvę ir įvairovę. Glumines ir šokiravęs daugelį tų laikų skaitytojų, „**Puikus naujas pasaulis**“ ligi šiol tebėra populiariausias ir garsiausias autoriaus kūrinys. Žmonių klonavimas ir jo padariniai, rausvoje diskotekų prietemoje apsvaigusios nuo narkotikų poros, seksas be meilės visų su visais, šeimos nykimas, materialinių gėrybių sudievinimas, kolektyvinės isterijos priepuoliai, juodligės bombų sprogimai, „jausmų inžinerija“, arba valstybė, diktuojanti rašytojams ką rašyti – ką nors apie nieką (prisiminkime Stalino „sielų inžinierius“), požiūris, jog istorija – paistalai, jog mums nereikia senienų – visa tai pranašišškai aprašė talentingas rašytojas.

„**Puikus naujas pasaulis**“ – vienas iš geriausių XX a. romanų, širpus bet kokio universalios laimės režimo simbolis. *Mes ir rūšiuojam, ir formuojam. Mūsų kūdikiai išpilstomi iš buteliukų kaip suniveliuotos būtybės, kaip alfos arba epsiloni, kaip būsimeji kanalizacijos tinklų darbuotojai arba būsimeji [...] inkubatorių direktoriai.*

VARYK SAVO ARKLĄ PER MIRUSIŲJŲ KAULUS. Olga Tokarczuk

Atokiame Lenkijos kaime keistuolė Janina Dušejko tamsiais žiemos vakarais studijuoja astrologiją, kartu su buvusiu mokiniu verčia Williamo Blake'o poeziją ir prižiūri Varšuvos gyventojų sodo namelius. Ji mieliau renkasi gyvūnų nei žmonių draugiją. Ieško ryšių tarp planetų išsidėstymo ir to, ką rodo televizija. Jos manymu, žmonių vardai dažnai neatitinka konkrečių asmenybių, todėl žmonės verta pervardyti.

Netikėtai kaimelio ramybę sudrumsčia paslaptinga Janinos kaimyno, praminto Didžiąja Pėda, mirtis. O tuomet pasipila ištisa keistų mirčių virtinė. Energingoji moteris ima versti nusistovėjusį – ir užsistovėjusį – tradicinį vietinės bendruomenės gyvenimą aukštyn kojom... Intriguojantis detektyvinis šio romano siužetas labai išradingai panaudojamas skaitytojų dėmesiui prikaustyti. Tačiau knygoje kartu keliami daugybė svarbių idėjų – nuo hipsteriškos

laisvamanybės iki ekofeminizmo.

Olga Tokarczuk – ryški, nepaprastu sąmoju ir ypatinga vaizduote pasižyminti šiuolaikinės lenkų literatūros žvaigždė, Nobelio literatūros premijos laureatė. 2018 m. už romaną „**Bėgūnai**“ pelnė vieną svarbiausių literatūros pasaulyje apdovanojimų – „Man Booker International Prize“. 2019 m. į „Man Booker International Prize“ trumpąjį finalininkų sąrašą buvo įtrauktas ir kitas autorės romanas „Varyk savo arklą per mirusiųjų kaulus“.

DIENOS NAMAI, NAKTIES NAMAI. Olga Tokarczuk

Šioje knygoje glūdi ne viena, o šimtai istorijų. Jos tarytum pakibusios tarp tikrovės ir mito, tarp praeities ir dabarties, tarp dienos darbų ir nakties kerų. Pietvakarių Lenkijos provincijoje, Valbžycho apylinkėse, galima rasti viską: senutę perukų meistrę, pakaruoklį, netašytą kaimyną, viduramžių šventąjį barzdotu Kristaus veidu, vienuolį, troškusį būti moterimi, aiškiaregį miestelio keistuolį, istorijos mokytoją vilkolakį, sapnus iš interneto arba netikėtą mintį, kad kiekvieną akimirką pusė pasaulio miega.

Pasak **Olgos Tokarczuk**, mūsų prieštaringame pasauly svarbiausia eiti savo keliu, o einant neprarasti artumo kitiems jausmo ir nieieškoti laimės bet kuria kaina. Juk laimė – čia pat, kasdienybėje: mažytėse kelionėse į gretimą miestelį apsipirkti, atsitiktinai perskaitytame turistiniame lankstinuke ar netgi tame paslaptینگame balse, kurį sapnuose girdi niekuo neišsiskirianti banko darbuotoja.

SAPNŲ SALA. Heikki Kännö

Romanas „Sapnų sala“ prasideda pasakotojo Isako Severino apsisprendimu parašyti garsaus Stokholmo menininko Vernerio H. Bergerio biografiją. Severinas jau išleidęs vieną knygą apie Vernerį, bet nutaria parašyti išsamesnę, įtraukti į ją ir pasakojimą apie Bergerių giminės vasarvietę Sapnų saloje prie Stokholmo. Apie paslaptinius įvykius saloje rašo net bulvariniai laikraščiai, kurių réksmingos antraštės klausia, kas iš tiesų ten atsitiko. Norėdamas kuo daugiau sužinoti apie Bergerį, Severinas susitinka su jo giminaičiais, draugais, žmona – keistais ir nemaloniais žmonėmis, kurių prisiminimai ir pasakojimai padeda sukurti įvairiapusišką dailininko paveikslą.

Vernerio šeimos istorija Severiną nuveda į Belgijos Kongą, Švediją, Niujorką, Prancūziją, Vokietiją, Austriją, Aziją ir rašoma biografija pamažu virsta giminės saga.

„Sapnų sala“ – menininko istorija, bet H. Kännö romaną aprėpia labai daug temų. Rašytojas fikciją supina su faktais, pasakodamas personažų istorijas pasinaudoja Naujojo amžiaus dvasinio judėjimo idėjomis, meno pasaulio keistybėmis, Afrikos dievais, Kongo mitologija, mokslo faktais ir mokslo ribas peržengiančia mistika, įvairiomis religijomis, nes dauguma veikėjų beveik fanatiškai tiki kokia nors didesne jėga.

GROŽIO IR BLOGIO BIBLIOTEKA. Undinė Radzevičiūtė

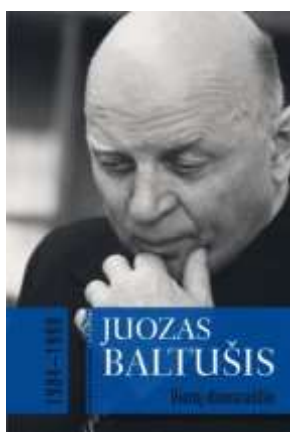
Ekscentriškas paveldėtojas, apimtas didžiulės aistros unikalioms knygoms, nori sukurti ypatingą biblioteką ir pasiruošęs peržengti bet kokias moralės ribas. O Veimaro respublikos Berlynas – vieta, kur galima nuslėpti bet kokią nusikaltimą.

Ir kas intelektualų nusikaltėlį gali sustabdyti? To negalėtų padaryti nei žmogus, nei Dievas. Visi įsitikinę, kad Dievas mirė, todėl Dešimties įsakymų nebesilaiko niekas. Tokiame pasaulyje nebėra aišku, kas yra gerai ir kas yra blogai. O visuotinė laisvė griauja ne tik moralę, bet ir valstybę.

Šiuolaikinė Europa labai primena Veimaro respubliką.

Ar šiuolaikinio žmogaus mąstymas ir galimi sprendimai labai skiriasi nuo tų, priimtų prieš daugiau nei devyniasdešimt metų?

Nauja Europos Sąjungos premijos laureatės **Undinės Radzevičiūtės** knyga – apie grožį su lašu bjaurumo, apie blogį, besislepiantį gėryje, ir apie tai, kad centralizuotai tvarkant pasaulį galima jį visiškai sunaikinti.

VIETOJ DIENORAŠČIO, 1984–1990, III tomas. Juozas Baltušis

Juozas Baltušis (1909–1991) – žymus Lietuvos prozininkas, dramaturgas, publicistas.

Keliolikos knygų autorius, iš kurių bene svarbiausios – „Sakmė apie Južą“ (1979), „Parduotos vasaros“ (1957–1969), „Tėvų ir brolių takais“ (1967), „Su kuo valgyta druska“ (1973–1976) ir kt.

J. Baltušis literatūriniai veikalai turėjo ir turi neginčijamą vertę – dėl to jis buvo ir skaitytojų labai mėgstamas, ir tuometinės valdžios peikiamas, tačiau kūrėjo visuomeninė veikla, ypač Atgimimo metais išsakytos mintys, vertinamos nevienareikšmiškai. Netgi pasauliniu lygmeniu pripažinto romano „Sakmė apie Južą“ reikšmė Lietuvoje dažnai ištirpsta aptariant rašytojo politines preferencijas ir laikyseną sovietiniais laikais, ypač Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo išvakarėse.

Praejus 25 metams nuo J. Baltušio mirties, pagal jo paties testamentinę valią atsirado galimybė peržiūrėti rašytojo paveldą, saugomą archyvuose. Paaikėjo, kad J. Baltušis nuo 1970 m. beveik be pertraukos iki pat savo mirties 1990-aisiais rašė labai įdomius kasdienybei skirtus fragmentus, pastabas. Šie užrašai padeda ne tik rekonstruoti paties kūrėjo ambicijas, tekstų genezę, bet ir atskleidžia unikalią žmogaus santykių dramą.

Trečioji, paskutinė dienoraščių dalis apima 1984–1990 m. Joje veriasi rašytojo tuometinių šeimos santykių drama, nomenklatūrinės veiklos, pažiūrų į tam tikrus įvykius Sovietų Sąjungoje ir užsienyje trajektorijos, kasdienybės liudijimai. Išskirtinis dėmesys kreipiamas į Lietuvos laisvėjimo procesus, nemažai svarstoma apie bręstančius pokyčius, atsiskleidžia rašytojo laikysenos šių pervartų fone aplinkybės.

Šioje dalyje skaitytojas ras ir išsamią visus tris tomus apimančią asmenvardžių rodyklę.

Aš tikiu mūsų mylimos Tėvynės Lietuvos gražia ateitimi. Tik gerumas, meilė ir draugystė tegali padėti mums išlikti garbinga tauta ir jos vertais žmonėmis. Visi mes esam tos pačios tautos vaikai. Laimės jums.